

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	Indexat la: 00275.06
--	---------------------------------

Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
--	--

OS	DAVID, Gheorghe; PÎRȘAN, Paul și IMBREA, Florin. <i>Tehnologia plantelor de câmp – cereale leguminoase pentru boabe și plante tehnice</i> . Timișoara: Eurobit. 2006.
OA	DAVID, Gheorghe. <i>Tehnologia plantelor de câmp</i> . Referenți: Prof.BORCEAN, Ioan, (USAMVB Timișoara); Prof.TABĂRĂ, Valeriu, (USAMVB Timișoara); Prof. Pîrșan, Paul (USAMVB Timișoara). Timișoara: Eurobit. 2003.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.005 – p.276	p.007 – p.303
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: p.285:00 semnifică „pagina 285 până la capăt”.
Note: p.285:00 means „page 285 to the end”.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
4.	Preluarea identică a unor poze (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
6.	Republicarea unei opere anterior publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	✓
7.	Republicarea unei opere anterior publicate, prin păstrarea titlului sau cu titlu similar, cu aceiași autori, în aceeași editură sau în mod simultan, în altă editură și fără menționarea explicită a faptului că este o reeditare.	
8.	Republicarea unei opere anterior publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
9.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
10.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, prin traducere, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și/sau fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei auten-	

	tice.	
13.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
14.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„ ...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiata sau suspicioanată de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioanată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.*
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioanate.*
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.*
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioanată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare explicită care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.*
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.*

¹ Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

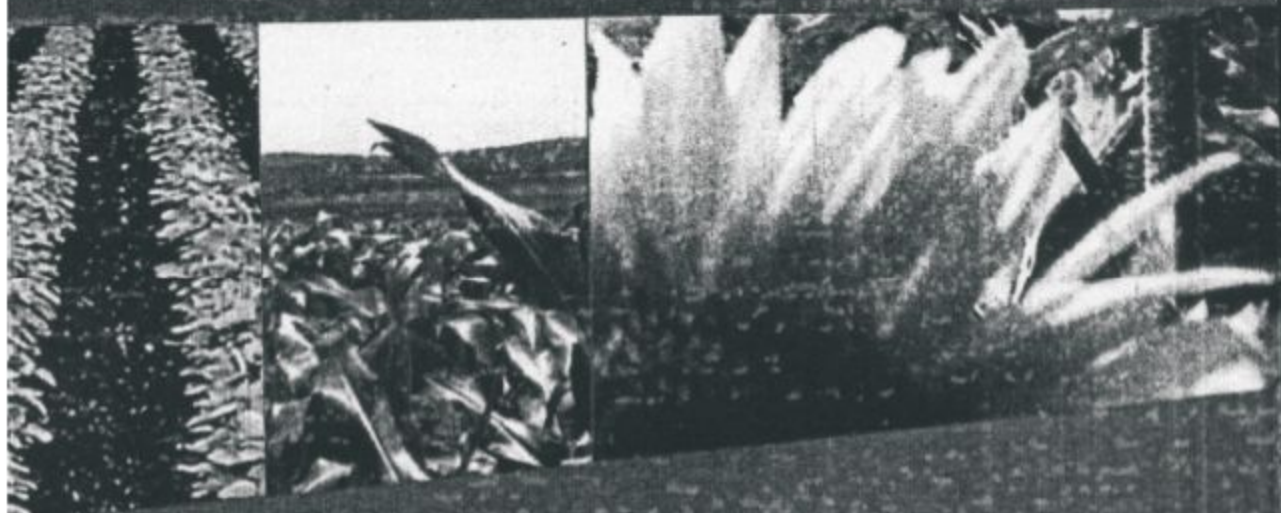
³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

- vi) *Piese de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.*
- vii) *În opera suspionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratate care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”*

MARGHE DAVID

PAUL PÎRȘAN

FLORIN ÎMBRĂA

Tehnologia antelor de câmp

ale, leguminoase pentru boabe și plante tehnice

*Editura EUROBIT
Timișoara, 2006*

P R E F A Ț Ă

Cartea de față este o lucrare de specialitate care cuprinde principalele culturi de câmp, dintre cereale, leguminoasele pentru boabe și plantele tehnice cultivate în prezent în România.

Unele dintre aceste plante sunt cultivate pe suprafețe restrânse, însă cu posibilități reale de extindere în cultură (secară, triticale, mei, muștar, in, cânepă), existând condiții favorabile de climă și sol, iar pentru altele, teritoriul țării noastre reprezintă extrema nordică în care pot fi luate în cultură (orez, sorg).

Elaborarea cărții s-a făcut într-o viziune complexă și oferă cititorului, numeroase informații referitoare la importanța culturii, compoziția chimică a produsului principal, particularitățile biologice, relațiile plantelor cu factorii de vegetație și tehnicile de cultivare care să permită obținerea de recolte superioare din punct de vedere cantitativ și calitativ, în condiții de eficiență economică și de respectare a mediului înconjurător.

Prin conținutul ei, cartea se adresează studenților, specialiștilor din agricultură, cât și tuturor cultivatorilor de plante de câmp din țara noastră.

Autorii

Timișoara: 3 decembrie 2006

CAPITOLUL 1

GENERALITĂȚI

1.1 Principali factori care condiționează producția la plantele de câmp

Plantele de câmp (cereale, leguminoase pentru boabe, plante tehnice) sunt acele plante care dețin aproximativ 80% din suprafața arabilă a României. Ele asigură majoritatea produselor necesare în alimentația oamenilor, a furajării animalelor, precum și ca materie primă pentru diverse ramuri industriale.

Producția vegetală totală obținută de o cultură, reprezintă întreaga masă vegetală realizată la unitatea de suprafață, cuprinzând toate organele aeriene și subterane ale plantelor ce o compun.

Din producția vegetală totală, numai o parte (unele organe) este utilă omului, reprezentând *producția agricolă* sau recoltabilă (recolta). În funcție de specie, circa 10 – 70% din producția vegetală reprezintă *produs agricol* (mai mare la rădăcinoase, mai mic la cereale, floarea-soarelui etc.).

La plantele cultivate, nivelul producției vegetale totale, precum și raportul între aceasta și produsul agricol principal și cel secundar, este condiționat de următorii factori:

- *factori ecologici* (climatici, edafici, orografici) și *zonarea ecologică* a plantelor;

- *factori biologici*: soiul sau hibridul cultivat și valoarea "culturală" materialului de semănat (plantat);

- *factori tehnologici*: rotația, lucrările solului; fertilizarea, semănatul, lucrările de îngrijire și recoltarea;

- *factori social-economici*.

1.1.1. Factorii ecologici

Plantele de câmp au cerințe specifice față de climă (lumină, căldură, apă, aer) și sol, de care trebuie să se țină seama atât în zonarea diferitelor culturi, cât și în stabilirea tehnologiilor de cultură.

Lumina. Energia luminii solare este folosită în sinteza substanțelor organice din plante, prin intermediul clorofilei, în procesul de fotosinteză. Intensitatea fotosintezei este dependentă de specificul plantei (suprafața foliară, numărul și distribuția cloroplastelor, activitatea enzimatică etc.).

lumină, concentrația bioxidului de carbon, temperatură, apă și elementele nutritive din sol, etc.

Asupra fotosintezei plantelor influențează intensitatea și calitatea luminii, precum și durata de iluminare.

Căldura. Cerințele plantelor pentru căldură variază cu biotipul cultivat (specie, soi) și cu fazele de vegetație. Acestea se referă la temperatura aerului și a solului.

Creșterea și dezvoltarea plantelor, sunt dependente de căldură.

Cunoașterea temperaturii minime de germinație este importantă în stabilirea datei optime a semănatului la culturile de primăvară. Astfel, **grâul, orzul, mazărea, inul** se pot semăna la temperaturi de 1 - 3°C în sol; **bobul, lupinul, macul** la 3 - 5°C; **soia, floarea-soarelui** la 6 - 8°C; **porumbul** la 8 - 10°C; **fasolea, bumbacul** la 10 - 11°C; **orezul și meiul** la 11 - 12°C; **tutunul** la 13 - 14°C etc. Semănând mai timpuriu, semințele nu germinează (deși sunt îmbibate cu apă) și sunt atacate de boli și dăunători. Nici întârzierea semănatului nu este de dorit, având repercusiuni directe în nivelul producțiilor.

În fazele următoare de vegetație plantele au o temperatură minimă de creștere, denumită "*zero de creștere*" (sau "*zero biologic*"). La plante originare din climatul temperat (grâu, secară, orz, ovăz etc.), zero biologic este considerat temperatura de 5°C, iar pentru cele originare din climatul cald 8 - 10°C (V. Velican, 1972, citat de L.S. Muntean și colab. 2003).

Un indice de evaluare a necesarului de căldură este *constanta termică* (sau "*suma de grade*"), reprezentând însumarea temperaturilor medii zilnice (active) din întreaga perioadă de vegetație sau pentru anumite faze.

Reglarea regimului termic se face ca și pentru lumină prin: zonarea plantelor în concordanță cu cerințele termice ale acestora, amplasarea culturilor pe expoziții favorabile; asigurarea unor densități optime la semănat; orientarea rândurilor nord-sud; combaterea buruienilor; efectuarea lucrărilor solului la momentul și adâncimea optimă; pe semănăturile de iarnă se recomandă reținerea zăpezilor etc. În sere, case de vegetație, răsadnițe, temperatura se reglează după necesități.

Aerul. Viața plantelor este dependentă de componentele aerului atmosferic și a celui din sol. Aerul din sol influențează creșterea sistemului radicular al plantelor și viața microorganismelor.

Au cerințe mai mari la oxigenul din sol: orzul, bumbacul, ovăzul, mazărea, floarea-soarelui, cartoful, porumbul, sfecla pentru zahăr, iar orezul și hrișca au cerințe mai mici.

Apa. Alături de ceilalți factori de vegetație, apa are un rol deosebit de important în creșterea și dezvoltarea plantelor. Apa este necesară plantelor în toate fazele de vegetație, de la germinație și până la maturitate, dar în cantități

diferite. Astfel, pentru a asigura germinația, cerealele absorb 40 - 60% apă din greutatea boabelor, iar leguminoasele 80 - 120% .

Cantitatea de apă consumată de plante este variabilă, în funcție de specie și de faza de vegetație. Ritmul de creștere și dezvoltare al plantelor este dependent de conținutul de apă al solului și umiditatea relativă a aerului.

Raportul între cantitatea de apă consumată și substanța uscată sintetizată reprezintă *coeficientul de transpirație* (sau "consumul specific de apă"). Acesta este variabil de la plantă la plantă, fiind cuprins în medie între 200 - 900.

Sursa de apă a plantelor o constituie precipitațiile atmosferice și (într-o oarecare măsură) roua, la plantele cu sistem foliar mare (porumb, sfeclă etc.).

Reglarea regimului de apă se poate face printr-o serie de măsuri agrotehnice, de acumulare și păstrare a apei în sol și prin irigare.

Elementele chimice. Cerințele plantelor față de elementele nutritive sunt variabile, în funcție de specie (soi) și faza de vegetație. Plantele absorb din sol, în principal azotul, fosforul și potasiul.

Reglarea regimului elementelor chimice se face prin lucrările solului care favorizează activitatea anumitor microorganisme, dar și prin fertilizare.

Solul. Influențează producția, prin însușirile pe care le prezintă.

1.1.2 Factorii biologici

Obținerea unor producții vegetale ridicate depinde, în primul rând, de calitatea materialului biologic cu care se lucrează - *soiul* sau *hibridul*. Materialul biologic cultivat își poate exprima la maximum potențialul productiv numai în condiții optime (de mediu și tehnologice).

Materialul biologic folosit la culturile de câmp este reprezentat de soiuri și hibrizi.

Soiurile cultivate în prezent sunt *linii pure*, organisme foarte uniforme sub aspect genetic, cu caracteristici superioare și foarte pretențioase față de condițiile de cultivare.

Hibrizii sunt creați pe baza încrucișării unor linii consangvinizate, obținute, la rândul lor, prin autopolenizare dirijată; în prima generație (F_1) se manifestă fenomenul de *heterozis* - vigoarea hibridă, fenomen care permite obținerea unor plante foarte viguroase și deosebit de productive. Crearea și introducerea în cultură a hibrizilor (la porumb, în primul rând și apoi la floarea-soarelui) a condus la obținerea unor sporuri spectaculoase de producție; în generația următoare (F_2), potențialul de producție al hibrizilor se reduce cu cel puțin 15 - 20%, ceea ce impune cultivarea seminței hibride numai în prima generație.